

Бојана Ступар
ПЕСМЕ ПО ШАВУ СКРОЈЕНЕ

Уредник
Зоран Колунџија

Бојана Ступар

ПЕСМЕ ПО ШАВУ СКРОЈЕНЕ

ПРОМЕТЕЈ, 2022.

Copyright © Бојана Ступар

ХЕРКУЛЕС

Код моје баке
Правила су строга
Преузета давно
Од прадеде мога

Иако је блага
Са јелом је жустра
Јер здравље и снага
Улазе на уста

Једи карабатак
Црног лука кришке
Пире ко додатак
Фефероне фришке

Немој да се чешкаш
То је против грипа
Не смеш да се нећкаш
Бака ће да сипа

Роткве, блитва лепа
Грашак, келераба
Спанаћ, шаргарепа
Навалила баба

Кад рачуне сведем
Док порције бројим
Боље је да једем
Боље да се гојим

Кад је шчепа бес
Носи препун лонац
Бићу Херкулес
Или слон тротонац

Правила постоје
Залогај је важан
Зато је наш тата
И сад тако снажан

КРОЈАЧИ СРЕЋЕ

Паметне главе
И вредне руке
Маштарије плету
Без имало муке

Дању стварају
Без изузетка
Ноћу одмарају
Уз шољу млека

Хајде са њима
И ти пробај
Прстохват маште
У снове додај

Веруј, није тешко
Овај свет волети
Љубави се ретко
Може одолети

Знамо да пишемо,
Читамо, бројимо
Хајде детињство
Лепше да скројимо.

ПУБЕРТЕТ

Сваког школарца
муче бриге многе,
мене само једна –
Расту ми ноге.

Патике све веће
из броја у број.
Да л' од палца креће
овај проблем мој?

Тренерка ми тесна,
чарапе још краће,
и јако сам бесна –
виша сам од браће.

Фармерке ме стежу
још од прошлог лета.
Губим равнотежу
све због пубертета.

Да л' од ногу крећу
муке свакојакe?
Знам да немам среће –
расту ми и длаке.

Неће вечно трајати
пубертетски дани.
Неће ми ни фалити
овако компликовани.

СПОРТИСТИ

Уз све спортове који се нуде
Деца ваљано расту у људе

Навијачко стање једна је ствар
Ал' спортиста бити посебан је дар

Ко се спортом бави има срце лавље,
Тело ко атлета и одлично здравље.

Спортистима цвеће понекад не цвета,
Ал је важно бити првак целог света.

Па и кад су други, они се не туже,
Сврха сваког спорта јесте да се друже.

СНОВИТА ПЕСМА

Од поља до звезда
Високо високо
Од траве до гнезда
За сањиво око

Месечева сена
Земљу загрлила
Поспана деца
У сан похрлила

И Сунце је ено
Обукло пиџаму
Дан заогрнуо
Звездану таму

Месец дежура
И сестре звезде
Па кола гура
Да небом језде

Мале сневалице
Овчице позовите
Велике зевалице
У снове упловите

ШМЕКЕР

Нисам ни сам знао
Да не видим ништа
Док се нисам стропоштао
Скроз са степеништа

Одвели ме доктору
Да ми мере вид
Купили ми наочаре
Просто ме је стид

Наочаре скупе
Вајда ми је слаба
Баш су много глупе
Изгледам ко баба

Сви у мене зуре
Сигурно због боје
Рекле су ми цуре
Да ми лепо стоје

Сада сви дечаци
Прикупљају паре
Јер интелектуалци
Носе наочаре

Шмекер прави ја сам
Није ни то лако
Наочаре не може
Да носи баш свако

КЊИШКИ МОЉАЦ

Моја мама чита ремек-дела
Не чује нас никад, скроз су је завела
За живот јунака стао јој је дах
Мало-мало па из собе чујемо њено „Ах”

Ох, страх нас је да ће јунак да јој страда
Снашло нам је маму море црног јада
Ко да ју је опекла најљућа медуза
У стану је поплава од маминих суза

На прстима ходамо опрезно кроз собу
И делимо с мајком тугу и тескобу
Тата не зна с мамом већ одавно шта је
Колико ће дуго та лудост да траје

Хоће ли на крају бити хепиенда
А прљава шерпа, тигањ, лонац, ренда
Фрижидер је празан, уштипци су хладни
Због мамине страсти, стомаци су гладни

Крче свима црева, а она у трансу
Да л' ће Шекспир Ромеу дати другу шансу
Ко Јулија сва је у животној кризи
Не живи са нама, станује у књизи

Док се у чвор књиге веже наша мама
Срца нам се стежу и туга нас слама
Књига јој често буде испод мишки
Ухватио маму вирус, али књишки

ЧЕТИРИ ШОЉЕ

Четири шоље
на полици стоје
без много воље
године броје.

Уздахну десна
старости свесна:
„Ах, туго туго,
нећу још дуго.”

Са сузом друга
зајеца шоља:
„Ни моја није
судбина боља.”

Трећа се сећа
са пуно жала:
„Ах, прође срећа
с пуног астала.”

Четврта грца
без дршке крња:
„Живим без срца
од ноћи црња.”

